

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Bystřickou, v právní věci žalobkyně: **S. S.**, nar., státní příslušnosti Ukrajinské, bytem, zast. zákonnou zástupkyní **L. S.**, nar., bytem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2016, č. j. OAM-679/ZA-ZA12-ZA17-2016,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Nezletilá žalobkyně se narodila dne 11. 6. 2014 v České republice. Je státní příslušnicí Ukrajiny, stejně jako její matka, **L. Š.**, která v řízení vystupuje jako zákonná zástupkyně

nezletilé žalobkyně. V pořadí již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice podala matka žalobkyně dne 10. 8. 2016.

Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2016, č. j. OAM-679/ZA-ZA12-ZA17-2016 Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky zhodnotil žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) jako nepřipustnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Shledal, že v žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly uvedeny stejné skutečnosti, jakou v žádosti předcházející, a to zdravotní stav nezletilé žalobkyně a úroveň a nedostupnost zdravotní péče. Shrnul průběh předchozího řízení, konstatoval, že řízení bylo vedeno pod sp. zn. OAM-669/ZA-ZA05-2014. Rozhodnutí bylo vydáno 8. 4. 2015, žalobkyně proti němu podala žalobu, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozhodnutím ze dne 25. 2. 2016, č.j. 56Az 4/2015-41. Kasační stížnost žalobkyně byla odmítnuta pro nepřijatelnost rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č.j. 6 Azs 81/2016-28. Dále shrnul aktuální podklady, týkající se bezpečnostní situace a zdravotního systému na Ukrajině. V závěru konstatoval, že nebyla uvedena žádná skutečnost, která by odůvodňovala opětovné vedení řízení a hodnocení uváděných tvrzení.

II. Obsah žaloby

Žalobkyně se prostřednictvím zákonné zástupkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť dle jejího názoru nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a napadené rozhodnutí stojí na nesprávném právním posouzení. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný v řízení provedl pouze základní dokazování, na základě kterého dospěl k závěru, že žádost je nepřipustná a řízení zastavil. Žádost žalobkyně směřovala na udělení mezinárodní ochrany z důvodu jejího zdravotního stavu, nedostupnosti lékařské péče a zhoršené bezpečnostní situace v zemi původu. Žalovaný se v hodnocení žádosti omezil pouze na formální přezkoumání důvodů a nikoli také posouzení z materiálního hlediska. I když se mohou zdát důvody o udělení mezinárodní ochrany v obou žádostech žalobkyně jako totožné, tak došlo k podstatné změně skutkových okolností, a tím že nebyly zohledněny, postupoval žalovaný přepjatě formalisticky.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný konstatoval, že žalobkyně neuvedla žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení o udělení mezinárodní ochrany. Shrnul podstatné okolnosti předcházejícího řízení o žádosti žalobkyně ze dne 11. 12. 2014. Mezinárodní ochrana jí nebyla udělena, neboť vznesené důvody nebyly zhodnoceny jakožto relevantní dle zákona o azylu. Žádost byla shledána účelovou, s cílem zajistit nezletilé žalobkyni vstupem do azylového řízení přístup k bezplatné zdravotní péči a dalším benefitům vyplývajícím z postavení žadatelky o mezinárodní ochranu. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č. j. OAM-669/ZA-ZA05-K01-2014, proti kterému žalobkyně podala žalobu ke Krajskému soudu v Brně, byla jeho rozhodnutím ze dne 25. 2. 2016, č. j. 56 Az 4/2015-41 zamítnuta a následná kasační stížnost byla rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 6 Azs 81/2016-28 odmítnuta pro její nepřijatelnost.

Dále žalovaný poukázal na shodné důvody tvrzené v opakované žádosti. Předložená lékařská zpráva dle žalovaného jen dosvědčila skutečnosti, které byly známy již během první žádosti žalobkyně. U žalobkyně nenastala progrese nemoci, její zdravotní stav se zlepšil. Co se týče vytýkaného formalistického přístupu k druhé žádosti a nezohlednění materiální změny důvodů, tato námitka je natolik obecná, že z ní nelze vyčíst, co přesně je žalovanému vytýkáno. Jediná odlišnost ve skutkovém stavu v druhé žádosti byl zlepšující se zdravotní stav žalobkyně, žádná jiná změna skutkových okolností nebyla tvrzena ani zjištěna. K námitce provedení jen základního dokazování žalovaný uvedl, že je při dokazování a posuzování skutkových okolností případu vždy limitován tvrzeními žadatele. Dále ve svém vyjádření odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně opakovaných žádostí a závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Zdejší soud zjistil ze správního spisu, při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dle § 10 odst. 2 zákona o azylu ze dne 10. 8. 2016, matka nezletilé žalobkyně odůvodnila žádost o mezinárodní ochranu tím, že by na Ukrajině nemohla být žalobkyně léčena. Lepší kvalita léčby v České republice oproti Ukrajině je také patrná z toho, že se zdravotní stav žalobkyně od první žádosti o mezinárodní ochranu zlepšil. Lékař matce řekl, že se bude zdravotní stav zlepšit i s vývojem a růstem dítěte, ale je nutný lékařský dohled. Z důvodu viditelného zlepšení zdravotního stavu žalobkyně chce její matka, aby zde setrvala i nadále, aby se její vývoj stále zlepšoval. Dále nemá žalobkyni na Ukrajinu kdo odvézt a starat se o ni, neboť se tam nachází jen její stará babička. Otec je také v řízení o mezinárodní ochranu, neboť mu na Ukrajině vyhrožovali a ona, jakožto matka, je na území České republiky již 12 let, má zde všechny své děti a téměř čtyři roky na Ukrajině nebyli. Závěrem své žádosti označila situaci na Ukrajině za neklidnou, neboť může opět odvádějí do války.

Matka žalobkyně předložila ve správním řízení zprávu o ambulantním vyšetření, na kardiologii Pediatrické kliniky dne 8. 6. 2016, ze které vyplývá, že má žalobkyně diagnózu Q211 defekt síňového septa. Dle zprávy je žalobkyně od minulé kontroly bez větších potíží, prospívá, nezadýchává se, ojediněle promodrává při křiku. Nutná je pravidelná poradenská péče u praktického lékaře pro děti a dorost a sledování kardiologem. K další kontrole na kardiologické Pediatrické klinice se má dostavit za 1 rok.

Součástí správního spisu jsou rovněž dokumenty, které se týkají předchozí žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu, a to žádost ze dne 11. 12. 2014, protokol o pohovoru z téhož dne a rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č.j. OAM-669/ZA-ZA05-K01-2014,

dle kterého se žalobkyni neuděluje mezinárodní ochrana, neboť nebyly shledány důvody pro její udělení dle žádného z ustanovení zákona o azylu. Žalovaný v tomto řízení posuzoval s ohledem na tvrzení zákonné zástupkyně zdravotní stav nezletilé žalobkyně sám o sobě a s ohledem na úroveň lékařské péče na Ukrajině, obavy o její bezpečnost z důvodu potíží jejího otce (rovněž žadatele o mezinárodní ochranu) v zemi původu, bezpečnostní situaci na Ukrajině.

Žalovaný opatřil rovněž aktuální informace o situaci na Ukrajině, a to ve vztahu k dodržování lidských práv, bezpečnosti a zdravotnímu systému. S veškerými podklady seznámil zákonnou zástupkyni žalobkyně. Následně vydal napadené rozhodnutí, jehož obsah je shrnut výše.

V první řadě žalobkyně brojí proti nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Zde je nutno předeslat, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Na zcela nekonkrétně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti proto může soud reagovat taktéž pouze v obecné rovině. Soud tedy konstatuje, že žalovaný se, byť stručně, zabýval s ohledem na výrok napadeného rozhodnutí příslušnými skutečnostmi a své úvahy zdůvodnil. V rozhodnutí odkázal na aplikovanou právní úpravu, kterou řádně interpretoval a vyložil, z jakých důvodů a jakým způsobem se promítá do zjištěného skutkového stavu.

Následnou námitku směřuje proti provedení dokazování, které bylo pouze základní a nechránilo primárně práva žalobkyně. Dále byla žádost posouzena ryze formalisticky bez přihlédnutí k materiálnímu hledisku a podstatným změnám ve skutkových okolnostech.

Ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu stanovuje, že „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1*“,

Ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu stanovuje, že „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“

Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu stanovuje, že „*Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná*“

Předmětná ustanovení doléhají na situace, kdy žadatel o azyl podal v pořadí minimálně již druhou žádost o mezinárodní ochranu, a určují, co má žalovaný ze své pozice posuzovat. Je tedy zkoumáno, zda žadatel uvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Tyto skutečnosti žalovaný zkoumal. Soud v jeho postupu neshledal žádné pochybení. Vycházel přitom z tvrzení zákonné zástupkyně žalobkyně a z jí předložené lékařské zprávy. Na základě těchto skutečností žalovaný oprávněně neshledal, že by zde byly takové nové skutečnosti, které by ospravedlňovaly vyhovění nové žádosti o mezinárodní ochranu, když sama zákonná zástupkyně žalobkyně se omezila na pouhé opakování důvodů uvedených v první žádosti a poukázala nově pouze na zlepšující se zdravotní stav, což doložila zprávou o ambulantním vyšetření. Tato informace není důvodem pro provedení nového řízení a nemá způsobilost být novou skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí správně zaobíral porovnáváním důvodů první a druhé žádosti žalobkyně, vyvodil z toho závěry, které náležitě odůvodnil a aplikoval příslušná ustanovení. V důsledku uvedeného soud shledal námitku o formalistickém přístupu a nedostatku v dokazování nedůvodnou.

Soud doplňuje, že samozřejmě změna zdravotního stavu spočívající ve zhoršení v dřívějším řízení již posouzeného onemocnění by mohla představovat nové skutečnosti, které by byl žalovaný povinen posoudit. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, čj. 1 Azs 43/2009-66, podle kterého „*Výrazné zhoršení zdravotního stavu, byť související s nemocí již posouzenou v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi a zjištěními (zde nová informace o zemi původu a neaplikovatelnost závěrů učiněných v rozhodnutí o předchozí žádosti) představuje nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.*“. Taková situace však v předmětném řízení nenastala. Onemocnění žalobkyně zůstalo stejné, zdravotní stav se v porovnání s přechodným řízením zlepšil, jak tvrdila sama zákonná zástupkyně žalobkyně. Nejedná se tedy o skutečnosti, které by nově svědčily ve prospěch žalobkyně při aplikaci §12 a 14a zákona o azylu. Za tohoto stavu žalovaný rozhodl správně o nepřípustnosti žádosti dle §10a písm. e) zákona o azylu a řízení zastavil dle §25 písm. i) tohoto zákona.

VII. Shrnutí a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. **zamítl**.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. ledna 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
K. M.